

התורה

עלון הקבוץ

כד' חסון תש"ח - 1947.10.7

43

קבוץ הערבה

בכורות

מהנעשה בשטח המשק

א) בנקודות:

(1) הכביש: זה שבוע ימים שהתחילו בסלילתו, יום-יום הפרעה אחרת, העבודה - נסיעה בחולות עמוקים - מאצת את הכלים ופעם הכירכרות, פעם הצמינים לא מחזיקים מעמד, גם המערס ההידראולי של דמת הכובש לא מלא אחר תקוותנו ותוצרתו היתה ירודה מהמסוער, מרצי עושה מאמצים להשיג ממעברות את הטרקטור הגדול שלהם עם הלסורנו (מיין סקרייפר ענק) שיכול נבט אחת להעביר 4 מ"מ חול וגם לישרו במקום, הוא יוכל להספיק כ-100 קוב ליום לעומת 50-60 שהספיקו עד כה, נוסף לו יעבדו קבוצת המעמיסים שלנו עם הכירכרות לה-"אוליבר", בצורה כזאת נוכל לגמור במהירות את הובלת החול.

לפני כמה ימים התחילו 2 האוטומובילים שלנו להוביל אבנים מרכור וזאת כך מתול-כרם, (יותר קרוב ויותר זול), ההספק הוא כ-45 קוב ליום, גם ה"אינטרנציונל" מוביל חול בסקרייפר שלו והוא מספק מילוי לכביש באורך של 150 מטר מול גבעת הערבים, עד כה הספקנו כ-300 מ' עם חול וכ-100 מ' גם עם אבנים.

(2) הבאר: לפני זמן-מה הגיעו לעומק של 49 מטר לסוף שיכבת האבנים שאוביה היה 5.7 מ', בנקודה זו הפסיקו את הקידוח והמיים עלו יפה, תחת שכבת האבן ישנה שכבה רכה ולדעת המומחים גם היא מכילה מיים, **החלטתנו** אפוא להמשיך בקידוח עוד מספר מטרים עד שכבה יותר טובה ואז יעשו שאיבת נסיון.

(3) הפלחה: מכונת הזריעה שלנו (הדרייל) טרם הניעה, -כפי הנראה נמצאת בנמל- וסימני הגסט אלצו אותנו לגמור את הזריעה באדמות הכבדות בידיים, זרענו 63 דונם חציר"בעמק" (האדמות שהיו בימי מספר הטרון), 50 ד' מיטה באדמה שקבלנו ממעברות ועוד 15 ד' מיטה על יד הבאר, אם לא יהיה איחור נוסף בבואו של הדרייל, אנו מקווים שאת הטמחים בנוספים נוכל לזרוע בו.

(4) הטרקטורים עומדים על הנובה, ה"אוליבר" עם סמלקה סס כמו "ספצטייר", ירך מברט הכדורגל (מתאים גם להמראה), בקטר ל-"אינטרנציונל" אריה טוען שקרה טעות; אז שהוא לא באר טוב את הקבוץ, או טאנו את הטרקטור, כי כה גדול הוא טעור לא קרה שהיה יכול לעבוד יום שלם בשטח אחד, כל שטח"נאכל". על ידו במטח טעות ספורות.

בכלל-מראה הנקודה: 4-5 טרקטורים, 3 אוטומובילים, סלספורמות וכלים רבים, ממט"כאילו היינו בונים חתיכות".

היתה גם הנורגטות באחד הימים; בטעת ארוחת הבוקר טומעים פתאום צעקה כבירה של סמלקה; אחרי ריצה מבוהלת התברר שיאיר "טבח" את רגלו תחת הכירכרה והצטרבנו להביאו על הידיים לארוחה.